

3.6.1975 Nec.

--- Nazım ile Orhan'ın, bu iki büyük ozanın, iki komünistin, tüm yaşamları gibi, savaşları gibi ölüm tarihleri de, daha doğrusu ölümsüzlüğe kavuştukları günler de yanyanadır. Bu nedenle Nazım Hikmeti ve Orhan Kemal'i ayrı ayrı anmak imkansızdır.

Orhan Kemal'in asıl adı Mehmet Raşit Öğütçü idi. 15 Eylül 1914'te Adana'nın Ceyhan ilçesinde doğdu. Orta Okulun son sınıfına kadar okuyabildi. Daha sonra ekmeğini kazanabilmek için Çukurova-fabrikalarında min büyük çiftlik sahiplerinin pamuk tarlalarında ırgatlık, işçilik yaptı. Yoksul köylünün, fabrika işçilerinin durumunu, sömürü ve baskıyı kendi omuzlarında defalarca hissetti.

Orhan Kemal, ilerici görüşlerinden ötürü beş yıl hapis cezasına çarptırıldı. Bunun uğbuçuk yılını Bursa cezaevinde Nazım Hikmetle beraber geçirdi. Nazım ile burada tanıştı. Ve ilk sanat çabalarına Nazım'ın ögüt ve yardımıyla başladı.

İlk sanat çabalarına şiirle başlayan Orhan Kemal, büyük Nazımın öğüt ve yardımlarıyla hikaye ve daha sonraları da başarılı bir romancılığa yöneldi. İlk hikaye denemeleri çok başarılı oldu. Böylelikle işçi-emekçi yaşamından, işçi sınıfının savaşından alınma konularla ve o zamanlar henüz sözü bile ettirilmeyen grev konularıyla hikaye alanına giren Orhan Kemal, 1940'lerden ölümüne kadar, devrimci edebiyatımıza 12 hikaye kitabı, 18 roman ~~kazandırdı~~ kazandırdı. Ayrıca birçok piyesler de yazdı ve bunlar günümüzde de toplumcu tiyatroların programlarından düşmemektedir.

Orhan Kemal, Türkiye halkının kurtuluşunu, mutlu geleceğini, tek kelimayla iyiliğini sosyalizmde görüyordu ve bunun da ancak işçi sınıfının, tüm ilerici ve devrimci güçlerin savaşıyla elde ~~edileceğine~~ edileceğine inanıyordu. Orhan Kemal, tıpkı Nazım Hikmet, Şabattın Ali gibi, kendini bu yola, işçi sınıfının ~~devrimci~~ devrimci davasına

Nazım Hikmeti anıyoruz

Nazım Hikmet 73 yaşında. Ölümlüydü o da herkes gibi. Ölümsüzdür o hal
kimizin savaşında, yaşamında. Ona böylesi bir boyut veren TKP'dir.
Nazım, "Önce komünistim, sonra şairim" dederdi. Bu bir övünme, bir abar
ma değildir. Ömrünün 40 yılını, bilimsel, savaş dolu kesimini Komü-
nist Partisinde, onun savaşları içinde geçirmiştir. O, böylesi bir
er meydanında yetişmiş, yoğurulmuş, böylesi bir ateşte, böylesi bir
örste dövülmüş, çelikleşmişti. Komünist Partisi böylesi bir savaş eri
evrensel ölçüde böylesi bir ozan yetiştirmekle kıvanç duyuyor.

Nazım, bugün de, partisinin savaş saflarında, ön sıralardadır. Dev-
rimciler, yurtseverler, komünistler işbirlikçi burjuvazinin halk
düşmanı politikasına, teröre, sömürüye, Amerikan köleliğine karşı Na-
zımın türkülerini, destanlarını, şiirlerini haykırarak savaşıyorlar.
Nazım, ulusal bağımsızlık uğrunda, mutlu bir Türkiye uğrunda savasan

halkın, işçilerin, köylülerin aydınların yanındadır. Onun sıcak, tap-
taze şiirleri, destanları işçilerin, halkın yavan ekmeğine katık olu-
yor.

Nazım TKP'nin yürüttüğü savaş süreci içinde yoğruldu., özleşti,
savaşkan formunu aldı. Nazım TKP'nin dışında düşünülemez. Nazım, komü-
nist duyusunun en ince tellerine kadar titrer TKP'nin üstüne. Ve bur

Fahrinin okuduğu "TKP' em benim "

"Erken bize duyuruyor, gözlerimizin önünde canladırıyor.
Nazım TKP MK si üyesiydi. Öyle öldü. Parti işleminde, görevinde disip-
linliydi.

adams, bu yüzden de halk düşmanlarımn, işbirlikçi iktidarların, gerici güçlerin hışmına uğramıştır. O kadar ki, çeyrek yüzyılı aşan bir süre boyunca kendisine en küçük bir memuriyet verilmedi, gençliğinde olduğu gibi, sıradan bir fabrika işçisi olarak çalışmasına bile engel olunmuştur.

İşte bütün bir hayat yaşam boyunca süren bu ekonomik zulme, polis baskısına, tutuklanma ve zindanlara bakmıyarak, hak bildiği yoldan kıl kadar sapmayan Orhan Kemal, işçi sınıfına, emekçi halkımıza kalemiyle yüreğiyle hizmet etmeyi görev saydı. İşçi sınıfının, tüm devrimcilerin ve yurtsever güçlerin birliğini savundu. Orhan Kemal'in komünistlere, ilerici ve devrimci güçlere vasiyeti şudur:

"Vatanımdaki bütün yurtsever, ilerici ve devrimci güçler, Marksizmi Leninizm öğretisiyle silahlanarak, sarsılmaz bir savaş bir savaş gücü halinde keneltlenmeli. Amerikan emperyalizmini ve

Emperyalizmin bütün kara kuvvetlerini ülkeden dışarı atmalı, sömürü düzeninin yerine işçi sınıfının önderliğinde ve ezilen köylülerle elele vererek, halkçı aydınlarla, gerçek bir ulusal emekçi iktidarı düzenini getirmelidirler. İlerici güçler, bölücülerin, bozguncuların ve likidatörlerin oyunlarını zamanında anlamalı ve bu oyunlara gelmemelidirler. Gerçek sanatçılar ve aydınlar işçi sınıfına ve onun birliğine dayanarak, ~~kalkınma~~ yeni bir düzen için, sosyalizm için çalışıp yaratmalıdırlar..."